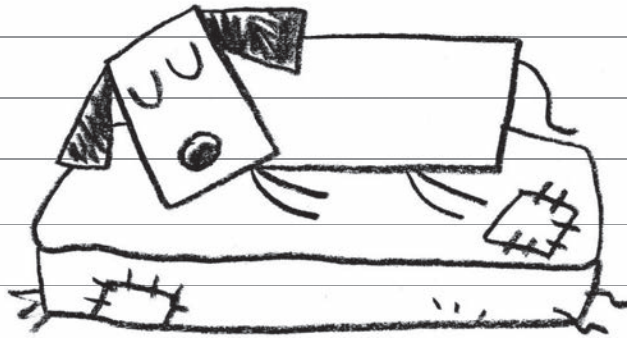

STICK DOG

Tom Watson

vertaling Maren Mostert

HarperCollins

Opgedragen aan Mary
(SDLMM)

Voor het papieren boek is papier gebruikt dat onafhankelijk is gecertificeerd door Soil Association Certification naar FSC®-standaarden om verantwoord bosbeheer te waarborgen. Kijk voor meer informatie op www.harpercollins.co.uk/green.

HarperCollins is een imprint van Uitgeverij HarperCollins Holland, Amsterdam

Copyright © 2013 Tom Watson
Oorspronkelijke titel: *Stick Dog*
Copyright Nederlandse vertaling: © 2019 HarperCollins Holland
Vertaling: Maren Mostert
Omslagontwerp: Tom Starace
Bewerking: Pinta Grafische Producties
Omslagbeeld: Ethan Long
Illustraties: Ethan Long
Zetwerk: Mat-Zet B.V., Huizen
Druk: Pb Tisk, Czech Republic

ISBN 978 94 027 0575 1
ISBN 978 94 027 5902 0 (e-book)
NUR 282
Eerste druk juli 2020

Originele uitgave verschenen bij HarperCollins Publishers LLC, New York, U.S.A.
Deze uitgave is uitgegeven in samenwerking met HarperCollins Publishers LLC
HarperCollins Holland is een divisie van Harlequin Enterprises ULC
© en ™ zijn handelsmerken die eigendom zijn van en gebruikt worden door de eigenaar van het handelsmerk en/of de licentienemer. Handelsmerken met © zijn geregistreerd bij het United States Patent & Trademark Office en/of in andere landen.

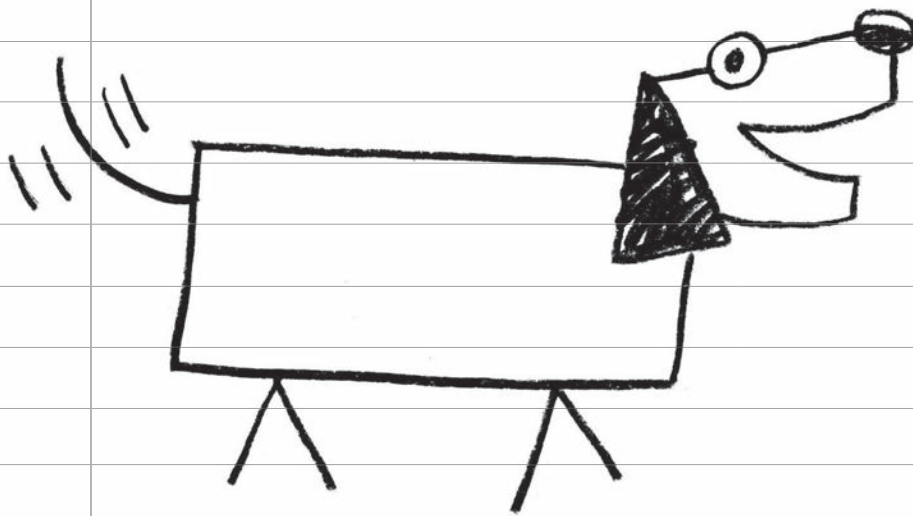
www.harpercollins.nl

Niets uit deze uitgave mag openbaar worden gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke andere wijze dan ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Alle in dit verhaal voorkomende personen zijn ontleend aan de fantasie van de schrijver. Elke gelijk-nis met bestaande personen berust op toeval.

Hoofdstuk 1

IK KAN NIET TEKENEN, OKÉ?

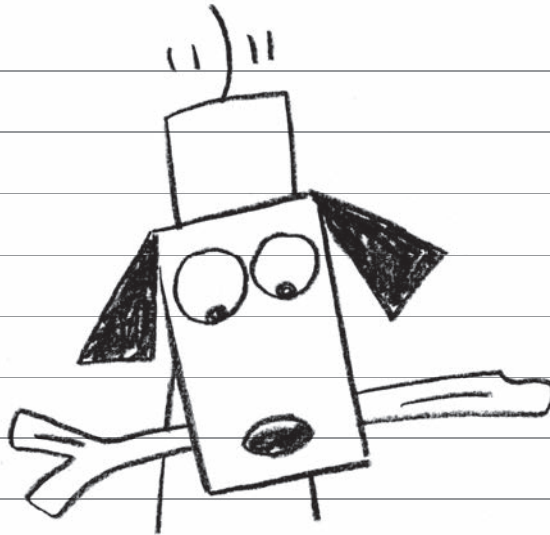

Dit is Stick Dog.

Hij heet geen Stick Dog omdat hij van stokken houdt.

Hoewel... Nu ik erover nadenk, vindt hij stokken
geweldig, net als alle andere honden. Ik bedoel maar,
wélke hond houdt er nou niet van een stevige stok?

Als ik een beest zou tegenkomen dat op een hond

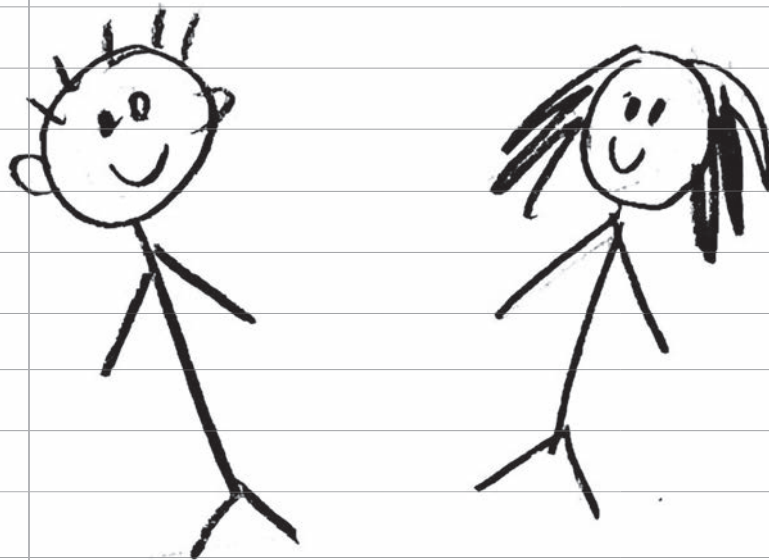

lijkt en hem een stok aanbied die hij weigert, zou ik daaruit opmaken dat het dus geen hond is. Jij toch ook?

Dan zou ik denken dat het een stoel met een schapenvacht is of zoiets.

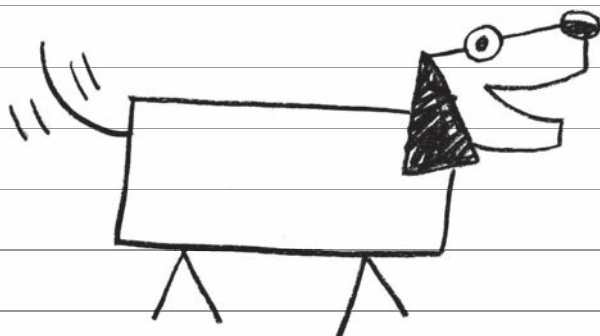
Maar goed, Stick Dog heet geen Stick Dog omdat hij van stokken houdt. Hij heet zo vanwege de simpele lijntjes die ik gebruik, omdat ik niet kan tekenen.

Of eigenlijk kan ik wel tekenen, alleen niet zo heel erg goed. Je weet toch hoe je stokpoppetjes tekent? Een rondje als hoofd, een paar rechte lijntjes als lijf, armen en benen en – tádáá! – je hebt een stokpoppetje.

Ik doe hetzelfde met die rechte lijnen, maar dan bij honden. En zo komt onze hoofdpersoon aan zijn naam.

Dus dit is Stick Dog.

Toen ik hem aan mijn tekenleraar liet zien, trok ze een gezicht met heel veel kreukels. Ik weet natuurlijk niet of het bij jouw leraar ook zo is, maar als die van mij zo'n kreukelgezicht trekt, is dat bepaald geen compliment.

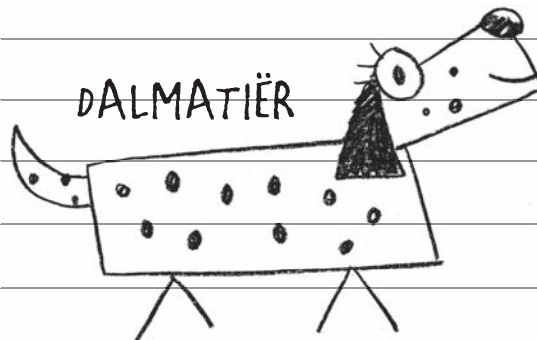
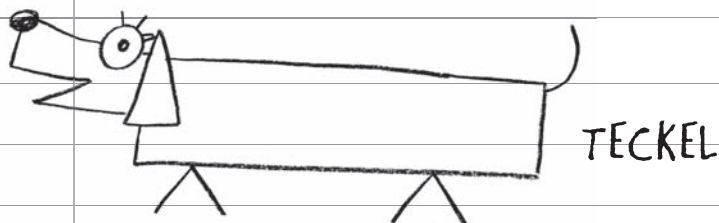
Daarna keek ze weer gewoon en zei: 'Honden hebben geen rechte hoeken, Tom.'

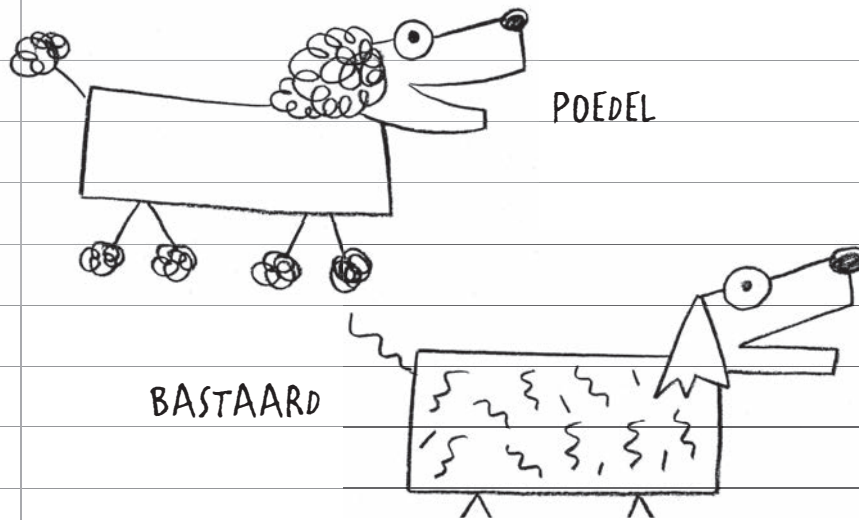
'Stick Dog wel,' vertelde ik haar.

'Maar als je elke hond op die manier tekent, lijken ze allemaal op elkaar,' zanikte ze.

Daarna liep ze door naar Jack Krulewitch en gaf ze hem een groot compliment voor zijn veel betere hondentekening, omdat die tenminste op een échte hond leek met ronde vormen en vloeiende lijnen. Ik besloot haar te bewijzen dat ze er helemaal naast zat. Dat doe ik altijd graag: mensen inpeperen dat ze ongelijk hebben. Zo ben ik nu eenmaal.

Dus hier nog een paar andere hondentekeningen. Zoals je kunt zien, zijn ze echt niet allemaal hetzelfde.

Oké, ze lijken een beetje op elkaar, maar wel elk met zijn eigen kenmerken zodat je ze van Stick Dog zelf kunt onderscheiden. Er is een dalmatiër, een poedel en een teckel.

Én een bastaard. Maar ik kon niet uitvogelen hoe ik zo'n beestje moest tekenen, want het is een mengelmoes van verschillende rassen. Dus dat mormel hierboven met die golfjes stelt een 'vuilnisbakkie' voor, zoals ik deze soort zelf meestal noem.

Ga maar na, zo'n hond kan van alles zijn. Groot,
klein, langharig, kortharig, met of zonder krullen...
noem maar op. Kortom, de golflijntjes in de vacht
geven aan dat het een 'vuilnisbakkie' is. Gesnopen?

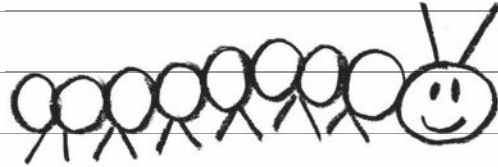
Fijn dat dat jij het wel snapt. Mijn tekenleraar begreep
er geen moer van. Toen ze weer naar me toe kwam
om mijn vorderingen kritisch te bekijken, trok ze
opnieuw zo'n raar gezicht.

Deze keer bleef ze met die lelijke kreukels in haar
gezicht staan turen. Ze doet maar. Ik trek me er
helemaal niks van aan.

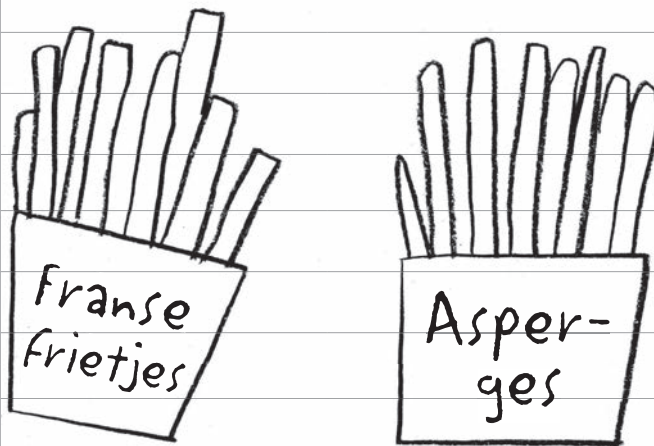
Goed, voordat we met het verhaal beginnen, moeten
we het over een paar dingen eens worden.

Allereerst moet je weten dat ik niet alleen honden
niet al te best kan tekenen. Eigenlijk kan ik niets op
papier krijgen zoals het er in het echt uitziet.

Bloemen niet, huizen niet, snoeprepen niet,

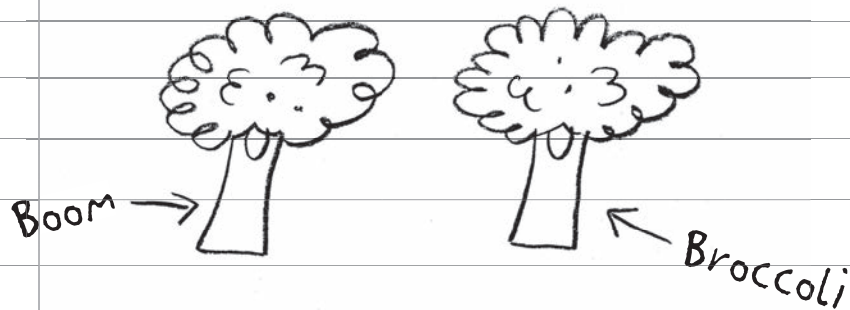
asperges, ezels, rupsen, vliegtuigen, ellebogen of Franse frietjes, niets. Ik moet bekennen dat mijn asperges heel erg op mijn Franse frietjes lijken. Hieronder zie je wat ik bedoel.

Dus het eerste waar we het over eens zijn: tekenen is niet mijn sterkste kant. Oké?

Het tweede punt: ga niet moeilijk doen over mijn gebrek aan tekentalent. Houd je commentaar alsjeblieft voor je. Zeg geen dingen zoals: 'Hé, gast, die boom ziet eruit als een grote brocolistronk.'

Feitelijk lijken bomen en broccoli belachelijk veel op elkaar, als je het goed bekijkt.

Hoe dan ook, laten we dit afspreken: ik geef toe dat ik geen geweldige tekenaar ben en jij belooft me dat je er niet over gaat zeuren.

Dan nog iets anders: mijn leraar Engels en ik zijn het over bepaalde dingen absoluut niet eens. Nu ik dit schrijf, bedenk ik dat ik vaak heel anders over dingen denk dan mijn leraren. Maar dat is nou eenmaal hoe ik ben, zoals ik al zei.

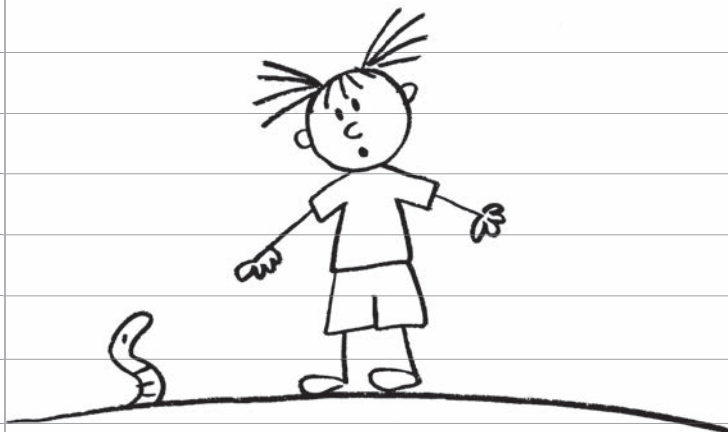

Hij vertelt maar al te graag voor de klas dat 'goede schrijvers zich aan goede regels houden' en blijft erop hameren. Dus hij heeft heel veel 'goede' schrijfregeels voor ons gemaakt. Alles moet bijvoorbeeld een inleiding en een conclusie hebben.

Zinnen moeten een goede structuur hebben. En hij beweert dat grappige verhalen voor bij het kampvuur zijn en niet voor op school. Een zin met 'en' beginnen mag ook niet, en kreten zoals *au* of *eh* zijn volgens hem geen woorden, dus die mag je niet gebruiken.

Én eh... hij kraamt nog veel meer *bladibla*-dingen uit.

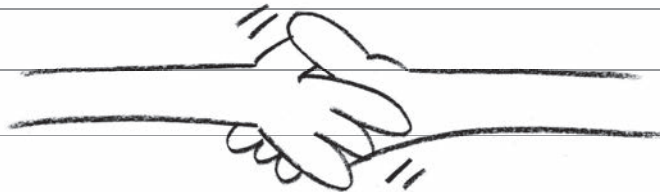
Als het om de schrijfregels van mijn leraar Engels gaat, moet ik denken aan een woord dat mijn zusje ooit zelf verzoon toen ze een worm in de tuin zag: *barf-a-lucci*.

Ik heb een donkerbruin vermoeden dat ik geen goede cijfers ga halen voor mijn Stick Dog-verhalen, maar dat maakt niet uit, want wij zijn het in ieder geval over een aantal dingen eens; dat is fijn.

Het derde en laatste wat je moet weten, is dat ik dit verhaal (met slechte tekeningen, volgens mijn tekenleraar) op mijn eigen manier vertel, zoals ik het zelf goed vind (maar mijn leraar Engels dus niet).

Deal?

Prima! Dan gaan we nu verder.

Dit wordt leuk!